

EDITORIAL: *DELS JOVES INVESTIGADORS MEDIEVALISTES*

Comitè Editorial de SVMMA

e-mail: revistasvmma.ircvm@ub.edu

doi: 10.1344/Svmma2014.4.1

Qui no coneix algun cas? Aquell noi o noia brillant en els estudis, que decideix fer un màster i un doctorat, emparat o no per una beca de formació de personal investigador, sovint al mateix temps donant classes, programant i realitzant estades a l'estranger i complint amb tots els requisits que la seva condició de jove investigador li exigeix. Saben idiomes i són hàbils utilitzant les eines informàtiques a l'abast.

Tard o d'hora, però, s'acaba la beca i es presenta la tesi, en algunes ocasions són premiats per la mateixa universitat o per altres institucions i han publicat en revistes, congressos i llibres col·lectius i fins i tot sovint publiquen la tesi realitzada.

Acabat aquest perible de la seva formació, amb què es troben? Amb res. Uns pocs, els menys, aconsegueixen alguna beca postdoctoral amb la que allarguen una mica més l'agonia. La universitat és incapaç d'absorbir-los, perpetuant el problema de la falta de regeneració i les institucions i centres de recerca tampoc tenen lloc per a ells, donat que cada vegada es redueixen més les places d'investigadors.

I així, sense futur les universitats anem generant magnífics investigadors que acaben buscant-se la vida fora del nostre país o treballant de qualsevol cosa i intentant mantenir viva la seva connexió amb el món acadèmic. Nosaltres en som espectadors sense res a oferir-los, no podem fer res més que adoptar-los com a col·laboradors en projectes de recerca, esperant poder-los recuperar algun dia com a investigadors de ple dret.

Però la màquina no s'atura i darrera d'ells en venen més, tan bons com ells, tan ben preparats i amb la mateixa il·lusió. I la història es repeteix. Les diferents promocions de doctorats s'amunteguen al final del cicle i cada vegada veus més difícil de salvar-ne ni que sigui un o una. En altres països, en altres entorns, farien qualsevol cosa per no perdre aquest potencial d'investigadors que, recordem-ho, s'han format amb un elevat cost per a la nostra societat i, com si ens sobressin, els releguem a l'oblit.

Com a docents i investigadors ens dol aquesta situació al temps que augmenta sensació d'inutilitat de la nostra feina.

Fins quan aquesta situació, fins quan aquesta manca d'expectatives dels més joves, fins quan la ceguesa de les administracions en aquesta situació. Si volem un país pròsper no podem malbaratar la millor matèria gris que hem aconseguit formar amb esforç. No ens podem permetre el luxe d'exportar o perdre cap mena d'investigador. Per construir un país cal coneixement i en totes les disciplines, també en les anomenades Humanitats i dins d'elles, també en l'àmbit del medievalisme.

Davant d'aquesta situació, què fan aquests joves? Algú podria pensar que abandonen o llencen la tovallola i es dediquen a altres activitats allunyades de la que ha estat la seva formació, però no. Ben a prop nostre en tenim exemples edificants. Els joves s'organitzen i creen una associació, ARDIT (Associació de Recerca i Difusió Interdisciplinària en Cultures Medievals). El nom ho diu tot, els "ardits" són atrevits, valents, forts i segurs d'ells mateixos i ens mostren dia a dia la seva capacitat en diferents entorns d'actuació: gestionen la publicació amb més lectors de l'IRCVM, el blog de Sàpiens "*Medievalistes en bloc*" que està a punt de complir dos anys amb posts setmanals (<http://blogs.sapiens.cat/medievalistesenbloc/>); organitzen congressos internacionals (el 2n Congrés Internacional ARDIT de Medievalistes sota el títol: *Sense and Sensuality in the Middle Ages*, que es celebrarà a Barcelona els dies 20-22 de maig de 2015 <http://arditcongress.weebly.com/>); porten a terme jornades de recerca com la III Jornada Ardit de Networking en Recerca Interdisciplinària que es va celebrar el 21 de novembre del 2014 (<http://arditculturesmedievals.weebly.com/networking.html>); impulsen cursos MOOC en col·laboració amb l'IRCVM i el Màster en Cultures Medievals; creen grups de música medieval com l'Ardit Ensemble i gosen abordar grans obres de la música medieval com *l'Ordo Virtutum de Hildegarda de Bingen*, estrenada el mes de juliol passat (<http://arditensemble.wordpress.com/>). La seva activitat es fa palesa en els seus comptes de Facebook, Twitter i en la seva pàgina web (<http://arditculturesmedievals.weebly.com/>).

Pels membres de l'IRCVM ens queda, però, un sol consol. L'institut, que ens ha servit a nosaltres com a plataforma de contacte entre disciplines diverses i ens ha permès establir vincles amb investigadors amb els que escasses vegades hi manteníem relació, ha estat, per a ells, la base de la interdisciplinarietat que practiquen habitualment. Els *Seminaris en tàndem* (<http://arditculturesmedievals.weebly.com/seminaris-en-tagravendem.html>) en són una bona mostra així com les sessions de Seminaris d'Estudis Doctorals (<http://arditculturesmedievals.weebly.com/seminaris-destudis-doctorals.html>) que realitzen periòdicament. Per a ells, en un futur, aquells que aconsegueixen establir-se com a investigadors, la interdisciplinarietat serà la norma i no l'excepció com ho ha estat per a molts de nosaltres, i això és bo.

Ara ens toca respondre al seu entusiasme, cercant sortides a la seva situació, bellugant els fils, institucionals o no, per poder-los-hi oferir alguna cosa més que l'oblit, exigint l'atenció de les administracions i evidenciant aquesta realitat a tot arreu on sigui possible. Cal que actuem plegats i prenguem consciència que el futur està en les seves mans.